

— Ано Боже, що е това *Лѣшосируй*?

— Той е единъ годишенъ Календаръ, който неоморливата книжарница на тѣхна милость Х. Дановъ и Сіе тѣмки да издава всяка година за образование и просвѣтене на Българекый народъ. Както обькновено Френскый языкъ не обыча яко съставны рѣчи, то Френцитъ кога изнамѣратъ нѣщо за въ полза на чловѣчеството, ти го наричатъ по Елленскы, както *Pygoscaphe*, *пароилавъ*, а сѣще по Френскы е *bateau à vapeur*, вапоръ; тѣй и речената книжарница да покаже по-гольмо чюдо на свѣта, нарича своя Календаръ *Лѣшосируй*, една рѣчь, която ся ненахожда въ Славянскый Рѣчникъ, а е направена отъ сѣща издателя, то ще рече, че Славянскый языкъ е едно желѣзо отъ което нми можемъ си правимъ каквыто съчева пожелаемъ. И както Славянска рѣчь и позната вѣке на всинца насъ, т. м. е оставятъ безъ тълковане, ти изяняватъ само рѣчь *Календаръ*; тѣй читателитъ като разумѣять що ще рече *Календаръ*, разбра щѣтъ и рѣчь *Лѣшосируй*. Отистина намъ е простено кога пишемъ или кога говоримъ Българскы да заемаме рѣчи отъ другъ языкъ, аль онызы, които гы нѣма народъ-тъ. Българитъ казвать *бырзей*, слѣдователно т. м. можяха твърдѣ лесно да кажатъ *Лѣшобырзей*, една рѣчь, която всякой Българинъ проумѣва. Послѣ иде рѣчь *домашенъ Календаръ*, тя е прѣведена отъ нѣмскы *Hauss-Kalender*, аль Българитъ на *Hauss* выкаты *кѣща*, а нѣ *домъ*. По Българскы *кѣща* е друго и *домъ* друго; единъ Българинъ може да има кѣща и да нѣма домъ. Подъ рѣчь *домашенъ*, Българитъ разумѣвать свои нѣща, които ся работяты въ кѣщѣ за своя душа, както: *домашна аба*, *домашни чераши*; тя е противното на *купешки*. Тѣй нищо не бъркаше на т. м. ако наречеа своя Календаръ: *Лѣшобырзей* или *Календаръ за въ кѣщѣ*, чисто Българскы.

Бяше едно врѣмя, кога нми губихме по десять години въ училището да учимъ само единъ Елленскы языкъ, за да говоримъ ново-Гръц-